

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Autor scenariusza: Maria Piotrowska

Blok tematyczny: Zabawy i rozrywki dzieci na świecie

Scenariusz nr 9

I. Tytuł scenariusza zajęć: Zabawy dzieci na świecie.

II. Czas realizacji: 2 jednostki lekcyjne.

III. Edukacje (4 wiodące):

- polonistyczna,
- społeczna i etyczna,
- matematyczna.

IV. Realizowane cele podstawy programowej:

- **edukacja polonistyczna:**
 - tworzy wypowiedzi w formie ustnej lub pisemnej; kilkudzaniową wypowiedź, krótkie opowiadanie i opis – **1.3a**
 - czyta i rozumie teksty przeznaczone dla dzieci na I etapie edukacyjnym i wyciąga z nich wnioski - **1.1b**
 - dobiera właściwe formy komunikowania się w różnych sytuacjach społecznych – **1.3b**
- **edukacja społeczna i etyczna**
 - jest tolerancyjny wobec osób innej narodowości, tradycji kulturowej itp., wie że wszyscy ludzie mają równe prawa – **5.4**
 - rozumie, że ludzie mają równe prawa, niezależnie od tego, gdzie się urodzili, jak wyglądają i jaką religię wyznają, jaki mają status materialny – **11.1**
- **edukacja matematyczna:**

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- rozwiązuje zadania tekstowe wymagające wykonania jednego działania (w tym zadania na porównywanie różnicowe, ale bez porównania ilorazowego) – 7.7

V. Metody:

- metoda projektowania okazji edukacyjnych,
- doświadczalna,
- gry dydaktyczne,
- pokaz,
- dyskusja dydaktyczna,
- mapa myśli.

VI. Środki dydaktyczne:

- **do doświadczenia:** 2 jednakowe szklanki, świeczka, twardy drucik, zapalki
- **inne:** piłka do gry, koło hula- hop, skakanka, sznurek, lalka, samochodzik, gazety, owoce, wiaderko, prezentacja multimedialna na temat zabaw dzieci na świecie, sprzęt do odtworzenia prezentacji multimedialnej.

VII. Forma zajęć: praca indywidualna, w zespole klasowym, w grupach.

VIII. Przebieg zajęć:

- **Część wprowadzająca.**
 - Nauczyciel przed zajęciami przygotowuje na stoliku środki dydaktyczne: piłkę do gry, koło hula- hop, skakankę, sznurek, lalkę, samochodzik, gazety, owoce i wiaderko.
 - Zadaniem dzieci po wejściu do klasy jest dokładne obejrzenie zaprezentowanych przedmiotów i dokonanie podziału na te, które nadają się do zabawy i te, które wg nich - nie.
 - Dzieci do tzw. zabawek nie zaliczają takich przedmiotów jak: owoce, wiaderko, gazety i sznurek.
- **Zadanie otwarte.**

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- Próba odpowiedzi na pytanie: *Czy z niewybranych przedmiotów w części pierwszej lekcji można stworzyć zabawki? Jeśli tak, to kto bawi się takimi zabawkami?*
- **Część warsztatowa.**
- Praca w grupach – zadaniem grup 4-5 osobowych jest wymyślenie z niewybranych przedmiotów zabawek, którymi mogłyby się bawić dzieci, oraz prezentacja wymyślonej zabawy przy użyciu wytworzonych zabawek.
- **Doświadczenie – załącznik do scenariusza zajęć.**
- **Pytania/ zadania/ inne czynności utrwalające poznane wiadomości**
 - Dyskusja na temat sytuacji materialnej dzieci z różnych zakątków świata.
 - Zabawy dzieci na świecie – prezentacja multimedialna zabaw dzieci z różnych zakątków świata.
 - Pisanie zdań na temat ulubionej zabawy wytypowanej przez ucznia.
 - Tworzenie mapy myśli – na podstawie obejrzanej prezentacji multimedialnej – zabawy dzieci na świecie
 - Rozwiązywanie zagadek matematycznych o różnych zabawach, w jakie bawią się dzieci.
- **Dodatkowe czynności / zadania / pytania dla:**
 - **ucznia zdolnego** - uczeń wymienia i opisuje wiele zabaw, które są popularne wśród dzieci różnych krajów.
 - **ucznia ośmioletniego** – pisze zdania na temat swojej ulubionej zabawy – uzasadnia dlaczego ją lubi.
 - **ucznia wymagającego pomocy** – uczeń wymienia i nazywa zabawy, które są popularne w Polsce.
 - **ucznia dziewięcioletniego** – opisuje wpływ sytuacji materialnej na rodzaj zabawek i sposób zabawy dzieci z różnych zakątków świata.
- **Podsumowanie zajęć:**
 - Wszystkie dzieci na świecie uwielbiają się bawić. Sposób ich zabawy i rodzaj zabawek zależy od miejsca w którym żyją, oraz od zasobności finansowej rodziców. W biedniejszych krajach np. afrykańskich, dzieci z uwagi na złą

WŁĄCZ MYŚLENIE!

sytuację materialną swoich rodziców, mają zdecydowanie prostsze zabawki od dzieci np. z krajów europejskich. Są to zabawki najczęściej zrobione własnoręcznie przez siebie lub rodziców. Bez względu jednak na rodzaj zabawek, czy zabawy - najważniejsze jest to, aby zabawa sprawiała dzieciom radość.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Załącznik do scenariusza nr 9

I. Temat doświadczenia: Płomienna huśtawka.

II. Zakres doświadczenia: Wpływ temperatury na masę substancji – wyznaczanie środka ciężkości masy pod wpływem temperatury.

III. Cel doświadczenia: Zobrazowanie dzieciom jak temperatura wpływa na masę parafiny – wyznaczanie środka ciężkości masy.

IV. Miejsce przeprowadzenia doświadczenia: Stołówka lub klasa.

V. Hipoteza doświadczenia: Jak stworzyć „samobujającą” się huśtawkę?

VI. Spodziewane obserwacje/wnioski ucznia

Uczeń dostrzega, że wysoka temperatura powoduje wytapianie się parafiny, która zmienia swój stan skupienia na ciekły. Zmiana stanu skupienia skutkuje zmniejszeniem masy świeczki. Równowaga masy jest podstawą działania huśtawki.

VII. Przebieg doświadczenia.

NALEŻY ZACHOWAĆ OSTOŻNOŚĆ W CZASIE WYKONYWANIA DOŚWIADCZENIA. UWAGA! DOŚWIADCZENIE Z OGNIEM!

Przygotowujemy kawałek świecy o długości ok. 10 cm. Przekłuwamy przez środek świecy kawałek sztywnego drutu tak, aby wystawał po obu stronach świecy. Po obu stronach świecy wycinamy część świecy tak, aby wystawał knot. Świeczkę ustawiamy na brzegach szklanek zaczepiając o wystające z dwóch stron druciki wbite w świeczkę. Tak przygotowaną huśtawkę podpalamy z dwóch stron (ich knoty).

VIII. Obserwacja.

Po chwili, zapalona z dwóch stron świeca zaczyna wykonywać wahadłowe ruchy, które wraz z czasem ulegają nasileniu. Huśtawka będzie tak długo działać, aż wypali się świeca.

IX. Wnioski z doświadczenia.

Nierównomiernie wypalająca się parafina z końców świeczek powoduje, że jeden z nich staje się lżejszy, a drugi cięższy. Mniejsza masa jednego końca świeczki sprawia, że

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Człowiek - najlepsza inwestycja

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

WŁĄCZ MYŚLENIE!

koniec jej przechyla się w górę a cięższy w dół. Na dolny koniec świeczki działa silniej siła przyciągania niż na jej górny koniec, dlatego szybciej w tym miejscu tapia się wosk, co skutkuje zmianą rozkładu masy na końcach świeczki i dolny koniec staje się lżejszy w stosunku do poprzedniego – następuje zamiana miejsc końców świeczek. Rozgrzany wosk zaczyna coraz szybciej kapać, dlatego „huśtawka” zaczyna coraz szybciej przechylać się w górę i w dół.

Człowiek - najlepsza inwestycja

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

